

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง

เรื่อง อนุมัติใช้ข้อบัญญัติการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว พ.ศ. ๒๕๖๒

ตามที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง ได้เสนอร่างข้อบัญญัติการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว พ.ศ. ๒๕๖๒ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง เพื่อขออนุมัติต่อนายอำเภอพุทไธสง แล้ว นั้น

บัดนี้ นายอำเภอพุทไธสงได้พิจารณาเห็นชอบร่างข้อบัญญัติดังกล่าว ตามหนังสืออำเภอพุทไธสง ที่ บร ๐๐๒๓.๒๒/๑๐๘ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๓ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ จึงขอให้ใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง ข้อบัญญัติการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว พ.ศ. ๒๕๖๒ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง ตั้งแต่วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๓ เป็นต้นไป

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ เดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายกฤตเมต เสาไธสง)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง

ข้อบัญญัติ

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงหรือการปล่อยสุนัขและแมว พ.ศ.๒๕๖๒

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง

อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว
พ.ศ. ๒๕๖๒

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และ แมว

เหตุผล

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมวให้เหมาะสมกับสภาพการของพื้นที่ในชุมชน จะสามารถป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญจากสุนัข และ แมวเพื่อประโยชน์ในการรักษา สภาวะ ความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน และสามารถป้องกันอันตรายจากโรคพิษสุนัขบ้า หรือ โรคระบาดที่เกิดจากสุนัข และแมว สมควรกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และ แมว จึงตรา ข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว
พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง และนายอำเภอพุทไธสง จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ในกรณีที่มีข้อบัญญัติอื่นที่ขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสุนัข และแมว” หมายความว่า กรรมวิธีหรือวิธีการที่จะดูแลสุนัข และแมว ให้เจริญเติบโตและมีชีวิตอยู่ได้ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสุนัข และแมว” หมายความว่า การเลี้ยงสุนัข และแมวในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสุนัข และแมว

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง ทั้งนี้ให้หมายความรวมถึงแนวอาณาเขตที่ดินซึ่งใช้ประกอบการเลี้ยงสัตว์ที่มีพื้นที่ติดกันเป็นพื้นที่เดียว

“เจ้าของสุนัข และแมว” หมายความว่า เจ้าของกรรมสิทธิ์ ผู้ครอบครองสุนัข และแมว ทั้งนี้ให้หมายความรวมถึงผู้เลี้ยง ผู้ให้ที่อยู่อาศัยและผู้ควบคุมสุนัข และแมวด้วย

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง

ข้อ ๕ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๖ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสุนัข และแมว ให้พื้นที่ในเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยางดังต่อไปนี้ เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว

๖.๑ ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมวโดยเด็ดขาด

๖.๑.๑ ภายในอาคารโรงเรียนและศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเขตพื้นที่ตำบลบ้านยาง

๖.๑.๒ ภายในอาคารโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลในเขตพื้นที่ตำบล

บ้านยาง

๖.๑.๓ ภายในอาคารวัด/สำนักสงฆ์ที่ใช้สำหรับทางศาสนกิจของพระสงฆ์

๖.๑.๔ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยางบริเวณภายในอาคารสำนักงาน

และห้องประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง

๖.๒ ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมวเกินจำนวนที่กำหนด

๖.๒.๑ บริเวณโรงเรียนและศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเขตพื้นที่ตำบลบ้านยาง ไม่เกิน

จำนวน ๑๐ ตัว

๖.๒.๒ บริเวณโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลในเขตพื้นที่ตำบลบ้านยาง

ไม่เกินจำนวน ๑๐ ตัว

๖.๒.๓ บริเวณวัด/สำนักสงฆ์ไม่เกินจำนวน ๑๐ ตัว

๖.๒.๔ บริเวณที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยางและบริเวณห้องประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยางไม่เกินจำนวน ๑๐ ตัว กรณีที่ต้องการเลี้ยงเกินกว่าจำนวนที่กำหนด ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

๖.๓ การเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมวต้องดำเนินการ ดังนี้

๖.๓.๑ การขึ้นทะเบียนสุนัข และแมว

(๑) ให้เจ้าของสุนัข และแมวดำเนินการขึ้นทะเบียนสุนัข และแมวทุกตัวที่อยู่ในครอบครองต่อองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง และรับบัตรประจำตัวสุนัข และแมวหรือสัญลักษณ์ หรือวิธีการกำหนดระบุตัวตนของสุนัขและแมวอื่นใด ตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง กำหนด

(๒) หากเจ้าของสุนัข และแมวต้องการมอบสุนัข และแมว หรือเปลี่ยนแปลงความเป็นเจ้าของให้แก่บุคคลอื่น ต้องแจ้งต่อองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่มอบสุนัขและแมวหรือมีการเปลี่ยนแปลงความเป็นเจ้าของ เพื่อดำเนินการแก้ไขบัตรประจำตัวสุนัข และแมว หรือสัญลักษณ์ หรือวิธีการกำหนดระบุตัวตนของสุนัขและแมวอื่นใด

(๓) ในกรณีที่มิสุนัข และแมวเกิดใหม่ ให้เจ้าของสุนัข และแมวดำเนินการขึ้นทะเบียนภายใน ๓๐ วัน และต้องจัดการให้สุนัข และแมวนั้นได้รับการฉีดวัคซีนโรคพิษสุนัขบ้า

(๔) กรณีที่เจ้าของนำสุนัข และแมวที่อยู่ในครอบครองย้ายออกนอกเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง โดยถาวร หรือสุนัข และแมวที่อยู่ในครอบครองตาย เจ้าของสุนัข และแมว ต้องดำเนินการแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง ทราบภายใน ๓๐ วัน นับแต่มีการย้ายสุนัข และแมว ออกนอกเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโดยถาวร หรือวันที่สุนัขและแมวตาย

๖.๓.๒ การป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า

(๑) เจ้าของสุนัข และแมว ต้องจัดการให้สุนัข และแมวทุกตัวได้รับการฉีดวัคซีนจากสัตวแพทย์ หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ โดยการฉีดวัคซีนครั้งแรกต้องดำเนินการเมื่อสุนัข และแมวนั้นมีอายุตั้งแต่สองเดือนขึ้นไปแต่ไม่เกินสี่เดือน และต้องจัดการให้ได้รับการฉีดวัคซีนครั้งต่อไป ตามระยะเวลาที่กำหนดในใบรับรองการฉีดวัคซีน

(๒) หากเจ้าของสุนัข และแมวพบเห็นอาการ หรือสงสัยว่าสุนัข และแมว ในครอบครองมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้าให้กักสุนัข และแมวไว้ และแจ้งต่อองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง เพื่อประโยชน์ในการควบคุมโรค

(๓) ในกรณีที่เกิดการระบาดของโรคพิษสุนัขบ้าในพื้นที่ตามประกาศเขต กำหนดโรคระบาดชั่วคราว ให้เจ้าของสุนัข และแมวทำการควบคุมสุนัข และแมวไว้ ณ สถานที่เลี้ยงสัตว์ จนกว่าจะสิ้นระยะเวลาตามประกาศ

๖.๓.๓ การควบคุมด้านสุขลักษณะ

(๑) เจ้าของสุนัข และแมวต้องจัดสถานที่เลี้ยงสุนัข และแมวให้เหมาะสม และดูแลสถานที่เลี้ยงให้สะอาดถูกสุขลักษณะอยู่เสมอ

(๒) เจ้าของสุนัข และแมวต้องควบคุมดูแลสุนัข และแมว มิให้ก่อเหตุ เดือดร้อนรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

๖.๓.๔ การควบคุมเมื่อนำสุนัข และแมวออกนอกสถานที่เลี้ยงสัตว์

(๑) เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบของเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการ สาธารณสุข ให้เจ้าของสุนัข และแมวพกบัตร หรือติดเครื่องหมายประจำตัวสุนัข และแมว และต้องมีการ ควบคุมดูแลมิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อบุคคลอื่น

(๒) เจ้าของสุนัขและแมวต้องจัดการมูลสัตว์หรือของเสียอันเกิดจากสุนัข และแมว ในสถานที่หรือทางสาธารณะ หรือสถานที่อื่นใดให้ถูกสุขลักษณะโดยทันที

หมวดที่ ๑ บททั่วไป

ข้อ ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดปล่อยสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ หรือในที่อื่นใดที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ประกาศกำหนดโดยเด็ดขาด

ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของ ประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจขององค์การ บริหารส่วนตำบลเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ดังนี้

(ออกตามความในมาตรา ๒๙ พระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕) (หมายเหตุ เขต ควบคุมฯ ในลักษณะต่างๆ ที่ร่างไว้นี้เป็นไปตามกรอบของ บทบัญญัติแห่งกฎหมาย ส่วนข้อเท็จจริงของแต่ละ ท้องถิ่นจะสมควรมีการควบคุมเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับความเป็นจริงและความประสงค์ของแต่ละท้องถิ่นนั้นๆ เอง)

(๑) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์โดยเด็ดขาด

(๑.๑) ให้ที่หรือทางสาธารณะเป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขต้องอยู่ภายใต้มาตรการ อย่าง ใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๑.๒) เจ้าของสัตว์เลี้ยงต้องควบคุมสัตว์เลี้ยงด้วยเครื่องควบคุมสัตว์เลี้ยงที่แข็งแรง พอที่จะ หยุดยั้งสัตว์เลี้ยงมิให้ทำร้ายผู้อื่นที่มีใจเจ้าของ หรือทำความเสียหายให้เกิดกับสิ่งของสาธารณะ หรือ บุคคลอื่นได้ทันที

(๑.๓) สำหรับสุนัขสายพันธุ์พิทบูลเทอเรีย (pitbull terrier) บูลเทอเรีย (bullterrier) สเตฟฟอร์ดเชอร์บูลเทอเรีย (Staffordshire bullterrier) เจ้าของสัตว์เลี้ยงจะต้องจัดให้สัตว์เลี้ยงสวมใส่อุปกรณ์ครอบปาก และผูกสายจูงที่แข็งแรงและต้องจับสายลากจูงห่างจากสัตว์เลี้ยงไม่เกินห้าสิบเซนติเมตร โดยตลอดเวลา ห้ามบุคคลอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีนำสัตว์เลี้ยงสายพันธุ์ดังกล่าวออกนอกสถานที่เลี้ยงเด็ดขาด

หมวดที่ ๒ การจดทะเบียนสัตว์

ข้อ ๙ ในการจดทะเบียนสัตว์ ให้เจ้าของบ้านหรือเจ้าของสัตว์ที่ครอบครองสัตว์ เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๓๐ วันขึ้นไป ยื่นคำขอใบรับรองการจดทะเบียนและขึ้นทะเบียนสัตว์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ที่สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง หรือสถานที่ใดตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่สัตว์ตายหรือได้พบสัตว์ที่ตายแล้ว เจ้าของบ้านหรือเจ้าของสัตว์มีหน้าที่ ต้องแจ้งการตายหรือพบสัตว์ที่ตายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่สัตว์ตายหรือพบสัตว์ที่ตาย เพื่อปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป กรณีที่สัตว์พ้นไปจากการครอบครองของเจ้าของสัตว์ เช่น หาย ยกสัตว์ให้บุคคลคนอื่น เป็นต้น เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่สัตว์พ้นไปจากการครอบครอง

หมวดที่ ๓ การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

ข้อ ๑๑ ในการเลี้ยงสัตว์ ให้เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องปฏิบัติต่อไปนี้

(๑) ต้องนำสัตว์ที่มีอายุระหว่าง ๒ - ๔ เดือน ไปฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า เป็นครั้งแรก และต้องนำสัตว์ไปฉีดวัคซีนครั้งต่อไปตามที่กำหนดในใบรับรองการฉีดวัคซีน

(๒) จัดสถานที่เลี้ยงตามความเหมาะสมของสัตว์โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและการกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ ทั้งนี้ตามประกาศของพนักงานเจ้าหน้าที่ กรณีเป็นสัตว์ควบคุมพิเศษจะต้องเลี้ยงในสถานที่ หรือกรงที่สัตว์ไม่สามารถเข้าถึง บุคคลภายนอกได้ และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน

(๓) ควบคุมดูแลสัตว์มิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

(๔) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ เป็นประจำไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็น หรือแหล่งเชื้อโรคที่เป็นอันตราย

(๕) ต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของสัตว์ให้ดำรงชีวิตอยู่อย่างปกติ หากเจ้าของสัตว์ ไม่สามารถเลี้ยงดูสัตว์ได้เป็นการชั่วคราว ต้องจัดให้มีผู้ดูแลความเป็นอยู่ของสัตว์ให้เป็นปกติ

(๖) จัดให้มีการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

(๗) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์ออกนอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์ และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังไว้อย่างชัดเจน

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๒ ให้เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องกำจัดสิ่งปฏิกูลอันเกิดจากสัตว์ของตนในที่หรือทางสาธารณะ

ข้อ ๑๓ เมื่อมีกรณีสงสัยหรือพบว่าสัตว์ที่ตนเลี้ยงไว้มีอาการโรค เช่น อากาการร้าย วิ่งเพนพ่าน กัดสิ่งที่ยางหน้า หรือเชื่องซึม ชุกตัวในที่มืด ปากอ้าลิ้นห้อยแดงคล้ำ น้ำลายไหล เดินโซเซ ตัวแข็ง ขาอ่อนเปลี้ย เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายใน ๒๔ ชั่วโมง เมื่อสัตว์ซึ่งปรากฏอาการตามวรรคหนึ่ง กัดหรือทำร้ายบุคคลใด ให้เจ้าของที่เป็นผู้ครอบครองสัตว์ จับสัตว์นั้นกักขังไว้เพื่อสังเกตอาการไม่น้อยกว่า ๑๐ วัน และแจ้งอาการสัตว์เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด/อำเภอทราบ เมื่อสัตว์ซึ่งปรากฏอาการตามวรรคหนึ่ง ตายหรือสงสัยจะเป็นโรค เจ้าของสัตว์ต้องแจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด/อำเภอ เพื่อตรวจหาโรคสัตว์

ข้อ ๑๔ บุคคลใดให้อาหารสัตว์เป็นประจำหรือครั้งคราว มีหน้าที่สังเกตอาการสัตว์ หากปรากฏ กรณีสงสัยว่าสัตว์ดังกล่าว มีอาการตามข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายใน ๒๔ ชั่วโมง

ข้อ ๑๕ เมื่อสัตว์ตาย เจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะเชื้อโรค เพาะพันธุ์แมลงหรือพาหะนำโรคโดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญและไม่ให้เกิดการปนเปื้อน ในแหล่งน้ำ

ข้อ ๑๖ เมื่อสัตว์ที่เลี้ยงไว้ มีอาการโรคสัตว์ หรือเป็นโรคสัตว์ หรือถูกสัตว์ซึ่งเป็นโรคกัด หรือทำร้าย เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์ จังหวัด/อำเภอ

ข้อ ๑๗ เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องอำนวยความสะดวกหรือไม่กระทำการใดอันเป็นการขัดขวางการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ และห้ามมิให้บุคคลใดขัดขวางการจับสัตว์ที่ไม่มีเจ้าของในที่สาธารณะ ทั้งนี้ให้เจ้าของสัตว์หรือบุคคลอื่นใดมีหน้าที่ให้ข้อมูลสัตว์ที่สงสัยว่า จะเป็นโรคสัตว์

ข้อ ๑๘ เมื่อมีประกาศเขตระบาดของโรคสัตว์หรือประกาศเขตโรคสัตว์ชั่วคราว ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายใน และเข้า-ออก ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด/สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๙ ผู้ใดนำสัตว์ออกนอกสถานที่เลี้ยง ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมสัตว์ด้วยอุปกรณ์ที่แข็งแรงพอที่จะหยุดยั้งมิให้สัตว์ทำร้ายผู้อื่นหรือ ทำความเสียหายแก่สิ่งของสาธารณะหรือของผู้อื่นได้อย่างทันท่วงที

(๒) กรณีที่เป็นสัตว์ควบคุมพิเศษ ต้องสวมใส่อุปกรณ์ครอบปากและสายลากจูง ที่แข็งแรง และจับสายลากจูงสัตว์ห่างจากตัวสัตว์ไม่เกิน ๕๐ เซนติเมตร

หมวดที่ ๔ อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๐ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้ (บัญญัติตามมาตรา ๔๔ วรรคสอง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕)

หมวดที่ ๕ บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๑ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือข้อควรปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศ ณ วันที่ 20 ส.ค. 2563

(ลงชื่อ)

(นายกฤตเมต เส้าไรสง)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายนิมิต ปัทมเจริญ)

นายอำเภอพุทไธสง